

proto, že tu není mezery, která by měla býti vyplněna. Jest nerozhodné, zda Dr. A. složil ujednanou sumu k soudu jménem žalovaného, či jménem vlastním jako rukojmě, poněvadž i tu by šlo o zakázanou úplatu, třebaš rukojmím složenou. Neprávem upírá dovolatel žalovanému oprávnění činiti věcné námitky v tomto sporu, zapomínaje, že sám si žalovaného jako stranu sporu určil a že sám se na žalovaném tímto sporem domáhá svolení, by mu byla vydána suma Dr. A-em sem k soudu složená. Nelze v tomto sporu řešiti otázky, které by se týkaly složitele, jenž spornou stranou není. Pokud konečně dovolatel odkazuje k dotvrzení svých opačných názorů k rozhodnutí Rv I 1808/27 čís. 8194 sb. n. s., nečiní tak případně, protože jde o různé děje, neboť v souzeném případě vlastník domu neopatřil nájemníkovi náhradní byt, jehož přiměřenost by bylo zkoumati i s hlediska výše činže (srv. k tomu vl. nař. ze dne 26. června 1930 č. 103 sb. z. a n. o pojmu náhradního bytu); v souzeném případě vůbec nepřišla a nemusila přijíti k řeči otázka výpravy nového bytu žalobcova a přiměřenosti činže z něho placené.

Čís. 12553.

Jako prozatímní opatření nelze voliti prostředky, jimiž by bylo zasahováno do věcí spadajících do oboru veřejné správy, a nelze přikazovati nebo zakazovati úkon, o němž jen pořadem správních úřadů lze rozhodnouti.

Nelze povoliti prozatímní opatření, jež není vynutitelné.

K zajištění nároku ohrožené strany, aby odpůrce jakožto pronajimatel za účelem splnění povinností podle § 1096 obč. zák. zažádal o dodatečné schválení přestavby místností obývaných ohroženou stranou, ač stavebním úřadem mu bylo přikázáno, aby přestavbu uvedl v předešlý stav, nelze se domáhati prozatímního opatření, aby odpůrci bylo zapovězeno, by nedal místnosti do původního stavu.

(Rozh. ze dne 27. dubna 1933, R II 129/33.)

Městská stavební komise v M. na Moravě zjistivši, že v domě manželů A-ových byla z pokoje bez přihlášení a úředního povolení zřízena obchodní místnost, dala majitelům domu příkaz, by tuto obchodní místnost uvedli do konce roku 1932 do původního stavu. Nájemci oné místnosti, manželé W-ovi, žalovali pronajimatele, by místnosti jim pronajaté byly ponechány v původním stavu a by žalovaní byli uznáni povinnými, zažádati o dodatečné schválení přestavby pokoje v obchodní místnost. K zajištění tohoto nároku navrhli žalující proti žalovaným povolení prozatímního opatření toho obsahu, by žalovaným bylo zapovězeno, by nic nepodnikali k tomu účelu, aby uvedli obchodní místnost do původního stavu, zejména, by nezazdili dveře do obchodní místnosti. S o u d p r v é s t o l i c e prozatímní opatření povolil, r e k u r s n í s o u d zamítl návrh na povolení prozatímního opatření. D ů v o d y: Městská stavební komise zjistila, že v domě žalované strany byla z jednoho pokoje bez přihlášení a úředního povolení zřízena obchodní místnost, a dostala žalovaná strana administrativní příkaz, by tuto obchodní místnost dala do konce roku 1932 do původního stavu. S otázkou, zda tento příkaz žalované straně byl udělen právem či neprávem, nemůže se soud zabý-

vati, avšak o tom, že městský stavební úřad byl příslušný k vydání takového příkazu, nemůže býti nejmenší pochybnosti. Vzhledem k tomu stihá žalovanou stranu povinnost, by příkazu vyhověla. Žalující strana žádá o povolení prozatímního opatření toho obsahu, že žalované straně se zapovídá, by nic nepodnikala k tomu účelu, by dala obchodní místnost do původního stavu. Žalující strana žádá tedy, by soud byl nápomocným k tomu, by příkaz stavebního úřadu nebyl splněn. Je na biele dni, že soud není oprávněn prozatímním opatřením něco naříditi za tím účelem, by strana nesplnila úřední příkaz. Navržené prozatímní opatření odporuje přímo úřednímu příkazu, jím má býti dosaženo, by úřednímu příkazu nebylo vyhověno, a vzhledem k tomu se jeví býti navržené prozatímní opatření nepřípustné a nemožné.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Nárok ohrožené strany spočívá v tom, by odpůrci jakožto pronajímatelé za účelem splnění povinností podle § 1096 obč. zák. zažádali o dodatečné schválení přestavby místností obývaných ohroženou stranou, ač městským stavebním úřadem jim bylo přikázáno, by přestavbu pokud se týká obchodní místnosti do konce roku 1932 uvedli v předešlý stav. K zajištění tohoto nároku navrhovala ohrožená strana, by odpůrcům bylo zapovězeno, by nedali obchodní místnost do původního stavu a aby nezazdili dveře do obchodní místnosti. Žádají tedy zřejmě, jak správně rekursní soud vystihl, by soud dal odpůrcům zákaz, aby příkaz stavebního městského úřadu nesplnili. Prostředky k zajištění nepeněžitých nároků nejsou v § 382 ex. ř. sice výčetmo uvedeny, nýbrž mají býti podle účelnosti a povahy jednotlivého případu určeny. Soud nemůže však voliti takové prostředky, jimiž by zasahoval do věcí spadajících do oborů veřejné správy a přikazovati neb zakazovati úkon, o němž jen pořadem správních úřadů lze rozhodnouti. Mimo to, má-li prozatímní opatření dosáhnouti zákonného účelu, musí býti, jakž patrno z § 384 ex. ř. vynutitelné, čehož by v souzeném případě nebylo, poněvadž by tím nebylo zabráněno nucenému výkonu opačného příkazu stavebního úřadu. Otázka, zda odpůrci, nepodavše zavčas žádost o dodatečné schválení přestavby, zavinili, že jim stavební úřad dal příkaz k navrácení přestavby do původního stavu, nepadá v úvahu, poněvadž nejde o zajištění nároku na náhradu škody.

Čís. 12554.

Úřad opatrovníka k činu, jenž byl podle §§ 78 ex. ř. a 8 c. ř. s. exekučním soudem ustanoven k přijetí usnesení o povolení exekuce a o jejím výkonu proti povinnému zatím zemřelému, pominul, jakmile byl pozůstalostním soudem ustanoven opatrovník pozůstalosti po povinném podle §§ 78 a 128 nesp. pat. Opatrovník pozůstalosti byl i oprávněn vzít zpět rekurs podaný opatrovníkem k činu. K tomuto zpětvzetí se nevyžaduje svolení pozůstalostního soudu.